

Die Salbung Jesu in Bethanien

¹Sechs Tage vor dem Passafest kam Jesus nach Bethanien, wo Lazarus war, der Verstorbene, den Jesus auferweckt hatte von den Toten.²Dort machten sie ihm abends ein Mahl, und Martha diente; Lazarus aber war einer von denen, die mit ihm zu Tisch saßen.³Da nahm Maria ein Pfund Salbe von ungefälschter, köstlicher Narde und salbte die Füße Jesu und trocknete mit ihrem Haar seine Füße; das Haus aber wurde voll vom Geruch der Salbe.⁴Da sprach einer seiner Jünger, Judas, Simons Sohn, Iskariot, der ihn später verriet:⁵Warum ist diese Salbe nicht um dreihundert Groschen verkauft und den Armen gegeben worden?⁶Das sagte er aber nicht, weil er nach den Armen fragte; sondern er war ein Dieb und hatte den Beutel mit dem Geld und trug, was gegeben wurde.⁷Da sprach Jesus: Lass sie in Frieden! Denn solches hat sie zum Tag meines Begräbnisses behalten.⁸Denn Arme habt ihr allezeit bei euch; mich aber habt ihr nicht allezeit.

⁹Da erfuhr eine große Menge der Juden, dass er da war; und sie kamen nicht allein um Jesu willen, sondern auch um Lazarus zu sehen, den er von den Toten auferweckt hatte.¹⁰Aber die Hohenpriester trachteten danach auch Lazarus zu töten;¹¹denn um seinetwillen gingen viele Juden hin und glaubten an Jesus.

Jesu Einzug in Jerusalem

¹²Am nächsten Tag, als die große Menge, die auf das Fest gekommen war, hörte, dass Jesus nach Jerusalem käme,¹³nahmen sie Palmenzweige und gingen hinaus ihm entgegen und schrien: Hosianna! Gelobt

تدھین عیسی

¹پس شش روز قبل از عید فصّح، عیسیہ بیت عثیا آمد، جایی کہ ایلعازر مردہ را از مردگان برخیزانیدہ بود.²و برای او در آنجا شام حاضر کردند و مرتا خدمت می کرد و ایلعازر یکی از مجلسیان با او بود.³آنگاہ مریم رطلی از عطری سنبلِ خالص گرانہا گرفته، پایہای عیسی را تدھین کرد و پایہای او را از موبہای خود خشکانید، چنانکہ خانہ از بوی عطر پر شد.⁴پس یکی از شاگردان او یعنی یھودای اسخربوطی، پسر شمعون کہ تسلیم کنندہ وی بود، گفت:⁵برای چہ این عطر بہ سیصد دینار فروختہ نشد تا بہ فقرا دادہ شود؟⁶و این را نہ از آنرو گفت کہ پروای فقرا می داشت، بلکہ از آنرو کہ دزد بود و خربطہ در حوالہ او و از آنچہ در آن انداختہ می شد برمی داشت.⁷عیسی گفت: او را واگذار زیرا کہ بجهت روز تکفین من این را نگاہ داشتہ است.⁸زیرا کہ فقرا ہمیشہ با شما می باشند و اما من ہمہ وقت با شما نیستم.

⁹پس جمعی کثیر از یھود چون دانستند کہ عیسی در آنجا است آمدند، نہ برای عیسی و بس بلکہ تا ایلعازر را نیز کہ از مردگانش برخیزانیدہ بود ببینند.¹⁰آنگاہ رؤسای گھتہ شورا کردند کہ ایلعازر را نیز بکشند.¹¹زیرا کہ بسیاری از یھود بہ سبب او می رفتند و بہ عیسی ایمان می آوردند.

ورود مظفرانہ عیسی بہ اورشلیم

¹²فردای آن روز چون گروہ بسیاری کہ برای عید آمدہ بودند، شنیدند کہ عیسی بہ اورشلیم می آید، شاخہ های نخل را گرفته، بہ استقبال او بیرون آمدند و ندا می کردند: ہوشیانا، مبارک باد پادشاہ اسرائیل کہ بہ اسم خداوند می آید.¹⁴و عیسی کڑہ الاغی یافتہ، بر آن سوار شد چنانکہ مکتوب است:¹⁵کہ ای دختر صھیون مترس، اینک، پادشاہ تو سوار بر کڑہ الاغی می آید.¹⁶و شاگردانش اوّلًا این چیزها را نفہمیدند، لکن چون عیسی جلال یافت، آنگاہ بہ خاطر آوردند کہ این چیزها درباره او مکتوب است و همچنان با او کردہ بودند.¹⁷و گروہی کہ با او بودند شہادت دادند کہ ایلعازر را از قبر خواندہ، او را از مردگان برخیزانیدہ است.¹⁸و بجهت همین نیز آن گروہ او را استقبال کردند، زیرا شنیدہ بودند کہ آن معجزہ را

نموده بود.¹⁹ پس فریسیان به یکدیگر گفتند: نمی بینید که هیچ نفع نمی برید؟ اینک، تمام عالم از پی او رفته اند!

جلال پسر انسان

²⁰ و از آن کسانی که در عید بجهت عبادت آمده بودند، بعضی یونانی بودند.²¹ ایشان نزد فیلیپس که از بیت صیدای جلیل بود آمدند و سؤال کرده، گفتند: ای آقا، می خواهی عیسی را ببینیم.²² فیلیپس آمد و به اندریاس گفت و اندریاس و فیلیپس به عیسی گفتند.²³ عیسی در جواب ایشان گفت: ساعتی رسیده است که پسر انسان جلال یابد.²⁴ آمین، آمین، به شما می گویم: اگر دانه گندم که در زمین می افتد نمیرد، تنها ماند لیکن اگر بمیرد ثمر بسیار آوَرَد.²⁵ کسی که جان خود را دوست دارد، آن را هلاک کند؛ و هر که در این جهان جان خود را دشمن دارد، تا حیات جاودانی آن را نگاه خواهد داشت.²⁶ اگر کسی مرا خدمت کند، مرا پیروی بکند و جایی که من می باشم آنجا خادم من نیز خواهد بود؛ و هر که مرا خدمت کند پدر او را حرمت خواهد داشت.²⁷ الآن جان من مضطرب است و چه بگویم؟ ای پدر، مرا از این ساعت رستگار کن؟ لکن بجهت همین امر تا این ساعت رسیده ام.²⁸ ای پدر، اسم خود را جلال بده! ناگاه صدایی از آسمان در رسید که: جلال دادم و باز جلال خواهم داد.²⁹ پس گروهی که حاضر بودند این را شنیده، گفتند: رعد شد! و دیگران گفتند: فرشته ای با او تکلم کرد!³⁰ عیسی در جواب گفت: این صدا از برای من نیامد، بلکه بجهت شما.³¹ الحال داوری این جهان است و الآن رئیس این جهان بیرون افکنده می شود.³² و من اگر از زمین بلند کرده شوم، همه را به سوی خود خواهم کشید.³³ و این را گفت کنایه از آن قسم موت که می بایست بمیرد.

عیسی نور جهان

³⁴ پس همه به او جواب دادند: ما از تورات شنیده ایم که مسیح تا به ابد باقی می ماند. پس چگونه تو می گویی که پسر انسان باید بالا کشیده شود؟ کیست این پسر انسان؟³⁵ آنگاه عیسی بدیشان گفت: اندک زمانی نور با شماست. پس مادامی که نور با شماست، راه بروید تا ظلمت شما را فرو نگیرد؛ و کسی که در تاریکی راه می رود نمی داند به کجا

sei, der da kommt in dem Namen des HERRN, der König von Israel!¹⁴ Jesus aber fand einen jungen Esel und ritt darauf; wie geschrieben steht:¹⁵ "Fürchte dich nicht du Tochter Zion! Siehe, dein König kommt, reitend auf einem Eselsfüllen."¹⁶ Dies verstanden seine Jünger zunächst nicht; aber als Jesus verklart war, da dachten sie daran, dass dies von ihm geschrieben stand und sie so mit ihm getan hatten.¹⁷ Das Volk aber, das mit ihm war, als er Lazarus aus dem Grab rief und von den Toten auferweckte, bezeugte die Tat.¹⁸ Darum ging ihm auch das Volk entgegen, als sie hörten, er hätte dieses Zeichen getan.¹⁹ Die Pharisäer aber sprachen untereinander: Ihr seht, dass ihr nichts ausrichtet; siehe, alle Welt läuft ihm nach!

Der Menschensohn und seine Verherrlichung

²⁰ Es waren aber einige Griechen unter denen, die hinaufgekommen waren, um anzubeten auf dem Fest.²¹ Die traten zu Philippus, der von Bethsaida aus Galiläa war, und baten ihn und sprachen: Herr, wir wollen Jesus gerne sehen.²² Philippus kommt und sagt es Andreas, und Philippus und Andreas sagten's Jesus weiter.²³ Jesus aber antwortete ihnen und sprach: Die Zeit ist gekommen, dass der Menschensohn verherrlicht werde.²⁴ Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Es sei denn, dass das Weizenkorn in die Erde fällt und stirbt, so bleibt's allein; wenn es aber stirbt, bringt es viele Früchte.²⁵ Wer sein Leben lieb hat, der wird's verlieren; und wer sein Leben auf dieser Welt hasst, der wird's erhalten zum

می‌رود.³⁶ مادامی که نور با شماست به نور ایمان آورید تا پسران نور گردید. عیسی چون این را بگفت، رفته خود را از ایشان مخفی ساخت.

³⁷ و با اینکه پیش روی ایشان چنین معجزات بسیار نموده بود، بدو ایمان نیاوردند.³⁸ تا کلامی که اشعیا نبی گفت به اتمام رسید: ای خداوند، کیست که خبر ما را باور کرد و بازوی خداوند به که آشکار گردید؟³⁹ و از آن جهت نتوانستند ایمان آورد، زیرا که اشعیا نیز گفت:⁴⁰ چشمان ایشان را کور کرد و دل‌های ایشان را سخت ساخت تا به چشمان خود نبینند و به دل‌های خود نفهمند و برنگردند تا ایشان را شفا دهیم.⁴¹ این کلام را اشعیا گفت وقتی که جلال او را دید و درباره او تکلم کرد.⁴² لکن با وجود این، بسیاری از سرداران نیز بدو ایمان آوردند، اما به سبب فریسیان اقرار نکردند که مبدا از کنیسه بیرون شوند.⁴³ زیرا که جلال خلق را بیشتر از جلال خدا دوست می‌داشتند.

⁴⁴ آنگاه عیسی ندا کرده، گفت: آنکه به من ایمان آورد، نه به من بلکه به آنکه مرا فرستاده است، ایمان آورده است.⁴⁵ و کسی که مرا دیدفرستنده مرا دیده است.⁴⁶ من نوری در جهان آمدم تا هر که به من ایمان آورد در ظلمت نمائند.⁴⁷ و اگر کسی کلام مرا شنید و ایمان نیاورد، من بر او داوری نمی‌کنم زیرا که نیامده‌ام تا جهان را داوری کنم بلکه تا جهان را نجات بخشم.⁴⁸ هر که مرا حقیر شمارد و کلام مرا قبول نکند، کسی هست که در حق او داوری کند، همان کلامی که گفتم در روز بازپسین بر او داوری خواهد کرد.⁴⁹ زآنرو که من از خود نگفتم، لکن پدری که مرا فرستاد، به من فرمان داد که چه بگویم و به چه چیز تکلم کنم.⁵⁰ و می‌دانم که فرمان او حیات جاودانی است. پس آنچه من می‌گویم چنانکه پدر به من گفته است، تکلم می‌کنم.

ewigen Leben.²⁶ Wer mir dienen will, der folge mir nach; und wo ich bin, da soll mein Diener auch sein. Und wer mir dienen wird, den wird mein Vater ehren.²⁷ Jetzt ist meine Seele betrübt. Und was soll ich sagen? Vater, hilf mir aus dieser Stunde! Doch darum bin ich in die Welt gekommen.²⁸ Vater verherrliche deinen Namen! Da kam eine Stimme vom Himmel: Ich habe ihn verherrlicht und will ihn abermals verherrlichen.²⁹ Da sagte das Volk, das dabeistand und zuhörte: Es donnerte. Die anderen aber sprachen: Es redete ein Engel mit ihm.³⁰ Jesus antwortete und sprach: Diese Stimme ist nicht um meinetwillen geschehen, sondern um euretwillen.³¹ Jetzt geht das Gericht über die Welt; nun wird der Fürst dieser Welt ausgestoßen werden.³² Und ich, wenn ich erhöht werde von der Erde, so will ich sie alle zu mir ziehen.³³ Das sagte er aber um anzudeuten, welchen Tod er sterben würde.

Jesus, das Licht der Welt

³⁴ Da antwortete ihm das Volk: Wir haben aus dem Gesetz gehört, dass der Christus ewiglich bleibt; warum sagst du dann: Der Menschensohn muss erhöht werden? Wer ist dieser Menschensohn?³⁵ Da sprach Jesus zu ihnen: Es ist das Licht noch eine kleine Zeit bei euch. Wandelt, solange ihr das Licht habt, damit euch die Finsternis nicht überfalle. Wer in der Finsternis wandelt, der weiß nicht, wo er hingeht.³⁶ Glaubte an das Licht, solange ihr es habt, damit ihr Kinder des Lichts seid.

³⁷ Dies redete Jesus und ging weg und verbarg sich vor ihnen. Und obwohl er solche Zeichen vor ihnen getan hatte,

glaubten sie doch nicht an ihn,³⁸ damit erfüllt werde der Spruch des Propheten Jesaja, den er sagte: "HERR, wer glaubt unserem Predigen? Und wem ist der Arm des HERRN offenbart?"³⁹ Darum konnten sie nicht glauben, denn Jesaja sagte abermals:⁴⁰ "Er hat ihre Augen verblindet und ihr Herz verstockt, damit sie mit den Augen nicht sehen und mit dem Herzen nicht vernehmen und sich bekehren und ich ihnen helfe."⁴¹ Solches sagte Jesaja, als er seine Herrlichkeit sah und von ihm redete.⁴² Doch auch von den Obersten glaubten viele an ihn; aber um der Pharisäer willen bekannten sie's nicht, damit sie nicht aus der Synagoge ausgestoßen würden.⁴³ Denn sie hatten lieber die Ehre bei den Menschen als die Ehre bei Gott.

⁴⁴Jesus aber rief und sprach: Wer an mich glaubt, der glaubt nicht an mich, sondern an den, der mich gesandt hat.⁴⁵ Und wer mich sieht, der sieht den, der mich gesandt hat.⁴⁶ Ich bin gekommen in die Welt als ein Licht, damit, wer an mich glaubt, nicht in der Finsternis bleibe.⁴⁷ Und wer meine Worte hört, und glaubt nicht, den werde ich nicht richten; denn ich bin nicht gekommen, dass ich die Welt richte, sondern dass ich die Welt selig mache.⁴⁸ Wer mich verachtet und nimmt meine Worte nicht auf, der hat schon seinen Richter; das Wort, welches ich geredet habe, das wird ihn richten am Jüngsten Tage.⁴⁹ Denn ich habe nicht von mir selber geredet; sondern der Vater, der mich gesandt hat, der hat mir ein Gebot gegeben, was ich tun und reden soll.⁵⁰ Und ich weiß, dass sein Gebot das ewige Leben

John 12

ist. Darum, was ich rede, das rede ich so,
wie mir der Vater gesagt hat.